

Forfatter: Larsen, Thøger

Titel: Kræ-Tammesen fæster Pige

Citation: Larsen, Thøger: "Kræ-Tammesen fæster Pige", i Larsen, Thøger: *Fire digtsamlinger 1904-1912*, udg. af Lotte Thyrring Andersen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1995, s. 69. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenthfiredigt-shoot-workid62803/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Fire digtsamlinger 1904-1912

men ingenting, der te mæ ku hæld',
saalæng' hun haaj travl me' aa stapp hinner Kjæver.
Men de' fæk da End', aa me' Nø' aa Næpp'
haaj hun rygged aa æ Mul' aa war færre me' aa ræpp',
far hun saah: «Ja – no er der kuns jen Ting, a fattes.»
«Er der de'?» swaard a saa. «Hwa' er de' da?» a spowr. –
«En Tak te' Worherr fræ æ Mand i æ Gaard.» –
Men a vil sgu hwerken snevves heller krattes.
A swaard i æ Gall: «A ska Sygren knas'mæ
nok takk Worherr te' den Ti', de ka pass' mæ,
aa du faar sgu howw, te du er i Bøj.
A veed nok, te du takker for *huer* Gjow, du faar,
a takker ett meer end en Gaang om æ Aar,
men du æder sgu osse manne Gaang saa moj.
Du ska ett sidd saa skjelle aa saa helle aa saa drøw –
de raager ett dæ, hwa' vi ander bestiller!
Du tykkes wal, du ligner Worherr hans Billed,
aa saa e' du sgu ett and't end Laar aa R. ...» –

Hun re'it sæ aa ræpped aa slu' Kos aa sukked
aa skrusselt a' Ste', aa æ Dar blow lukked.

Kræ-Tammesen fæster Pige

Kræ-Tammesen:

Hør Sowren! A vil stræv' aa faa mi Ærind' forretted:
Vi er lig' i æ Daww kommen av me' wor Piig –
hun haaj gon aa lusked for moj om æ Nætter
ve' Hans Peder Plystrups Kalgaard-Diig.
A vild' knusendes 'jar ha stej di Dæuter.

Sowren:

Vi ka snakk om æ Sager, Kræ-Tammesen! Sæt dæ!
Naa saa er Kræ-Hansens Trine re'it fræ dæ –
ja, a vidst' no nok, te æ Tøs war tyk,

men a trow, hun haaj faa't 'ed derned' i æ Bakker
ve' ham den tovvle Skomagerplyk.

Kræ-Tammesen:

Nej gu haaj hun ett. Hun haar sjel bekjend',
te Hans Peder Plystrups Kaal haar rend'
aa fjanted me' hind, den rø'skjægge Rakker.
Æ-fe'et vild' hun ett vær' ve'ed, æ sølle Skidt,
men en Daa, lig' far vi sku te' aa ombygg
æ Staald, saah a te' hind, frank aa frit:
»Enten er du tyk, heller osse haar du Trommsygg!«
Hun bløw bleg om æ Nev, aa me' Wand i æ Yww
swaard hun: »Ja de' hjælper wal ett aa lyww!
De' er osse kywsom, te en ett ka læ vær'
aa fianni me' di forbannede Knæjtt,
for huddn en saa læ'r si Klæjmoler skjær',
saa ka di sgu find' hwer Stropp aa hwer Hæjtt!«
– Naa, væk er hun kommen den triddi September.
Ka a stee di Dætter te' den fø'st November?

Kræ-Tammesen i Vorherres Haand

En ka somtid gaa saa sær aa krasel,
men aller haar vi hat en Staahej te wæs
som den syvend Gaang, mi Koen' gjord' Basel.
Ja sikken Molør! – Herre Jessu Kos! –
A töt, en ku mist' æ Vid øwer de' hall.
Men sikker e' 'ed: En ka vær' lig' ve' aa drown
i Bekymring aa Skidt aa endda komm forown,
naar de' er Guds Villi, aa en holder sæ te' ham,
aa a haar altid, naar de' knev, holdt ve' ham.
Denn jenn a mi Øg hinner Tænd' war gall,
den ajn war krevvel aa skawwed o æ Bringg,
aa æ Jordmor sku hintes, menn di ku springg;
jen Ko war owsind, aa en ajn sku kall,